

Can Margarit Vell

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. C/ Font del Cabré, 6 (08755 Castellbisbal)
Emplaçament A les afores del nucli urbà. Darrer de Can Margarit, al carrer Font del Cabrer

Coordenades:

Latitud: 41.47986
Longitud: 1.98093
UTM Est (X): 414919
UTM Nord (Y): 4592529

Classificació

Número de fitxa 08054-2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'arc del portal d'entrada es troba molt degradat malgrat la restauració de què fou objecte el 1928.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Castellbisbal. Avda. Pau Casals,9 (08755 Castellbisbal)

Fitxes associades:

[Can Margarit - Can Carafí](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dg., 05/06/2011 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal. Es tracta d'una construcció aixecada en mur de mamposteria irregular i alguns trams amb maó, que ha estat posteriorment arrebossada amb morter de calç i amb alguns fragments pintats en color blanc. Compta amb planta baixa, primer pis i golfes. La façana principal es troba encarada a migdia i s'obre amb un gran portal adovellat, que conserva les dovelles originals encalades en color blanc. Actualment la vegetació cobreix part de la façana, però s'aprecia una finestra rectangular al primer pis alineada amb el porta d'accés. Possiblement dues finestres més a banda i banda deuen completar les obertures del primer pis, corresponent-se amb sengles obertures a la planta baixa. La façana de ponent presenta mostres d'haver tingut un antic cos adossat a l'extrem nord - oest, amb la qual cosa la planta de la masia hauria estat en forma de L. Actualment aquest cos ha desaparegut i s'observen el que devien haver estat les parets interiors de la casa. A nivell d'obertures, destaca un portal molt rebaixat a la planta baixa, i dues finestres de mida diferent a nivell de primer pis. També destaca una finestra balconera oberta a l'extrem dret. A la cantonada sud - est de la casa ha estat afegit un cos de planta rectangular aixecat combinant mur de mamposteria irregular i maó reforçant les obertures i decorant el tram de terrassa superior. La coberta del cos és plana. Es tracta d'un cos destinat a treballs agrícoles relacionats amb la vinya. La presència d'aquest cos crea un espai similar a un pati interior, i dona una planta general en forma de L al conjunt. Aquest cos disposa de diverses obertures adintellades al llarg de tota la seva extensió. Es tracta de portes de diferent mida i amplada. En tant que element decoratiu, cal destacar l'existència d'una barana superior que corona la coberta plana creant un terrat superior. Es tracta d'una barana realitzada amb pilars de maó quadrangulars, l'espai entre els quals s'ha omplert amb un imbricat també fet amb maó.

Història

Històricament la masia de Can Margarit es correspon a un dels masos medievals del terme de Castellbisbal. Documentalment la trobem referida a partir del cens parroquial del 1573 amb el nom de Margarit de Fontanillas, sent propietaris Joan Margarit de Fontanilles i la seva família. Al cens parroquial del 1600, tot i que la casa conserva l'apel·latiu Fontanilles, els hereus ja no ho recullen al seu cognom, ja que ho són Jaume Margarit, la seva esposa Beneta, i els seus fills Caterina, Miquel, i Pau. RUIZ (1998:162). De l'observació detallada del conjunt es dedueix que es tracta d'un edifici constituït com a masia i vivenda agrícola que podria haver estat aixecat entorn al segle XVI, conservant d'aquell període elements de la façana principal, especialment el portal adovellat. En línies generals, cal pensar que l'estructura bàsica de la casa es pot correspondre a aquell període. Amb tota probabilitat, a finals del segle XIX la casa fou reformada obrint la finestra balconera de la façana de ponent i afegint el cos adossat a aquesta façana actualment desaparegut. En les primers dècades del segle XX degué ser afegit el cos rectangular del sud-est destinat a tasques agrícoles. Tot indica que la família Margarit, devia ser la propietària del mas fins que el 1887 la darrera pubilla es casà amb Pere Serafí. La parella construï la vivenda residencial al davant de la casa - Can Serafí de Can Margarit -, deixant la vella masia com a residència dels masovers. La casa degué estar ocupada fins a la dècada de 1930-1940 entrant després en un procés de degradació molt acusat.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

